

GENERALITAT DE CATALUNYA

Delegació d'Informació
a l'Interior

BUTLLETI D'INFORMACIO

Nº. 14.-

25 de Novembre del 1947.

A l'entorn de les reunions de la O.N.U.

TINGUEM CONFIANÇA EN NOSALTRES MATEIXOS

En el número del nostre BUTLLETI aparagué fa unes deu setmanes, i que coincidí amb la data inaugural de les reunions de l'actual Assemblea General de les Nacions Unides, ja advertírem als nostres llegidors de tot quant calia esperar de l'O.N.U., en quan aquest organisme internacional estudiés, novament, l'anomenat "cas espanyol". Per informacions particulars que poguéssim, no ignoraven la posició que volien mantenir els E.E. U.U. d'Amèrica. En veure-la confirmada, doncs, per la realitat, no ens ha vingut gens de nou. No ens ha vingut de nou, com tampoc no ens ha extranyat veure el resultat de l'Assemblea General, dins de la qual, tots plegats, no han trobat la manera d'atacar a fons el règim franco-falangista espanyol d'una faiso clara i decidida i han preferit -entre tots, repetim- deixar les coses en mans del Consell de Seguretat amb la confiança de que "complirà les seves obligacions d'acord amb la Carta, si la situació d'Espanya ho requereix".

De fet, això, no diu res. Ni als franquistes ni als anti-franquistes. L'únic que, potser, podríem dir, és que les coses resten, si fa o no fa, tal com estaven un any enrera i amb l'inconvenient, en contra nostra, que hem d'anar arrossegant el pes mort del temps perdut, d'un temps que s'hauria pogut aprofitar per a portar a la pràctica un pla d'urgents mesures i realitzacions encaminades a la reconstrucció d'els anys, en els terrenys material i espiritual, i a les tasques preparatòries per a la seva inclusió dins del Pla Marshall, integrant la comunitat dels països lliures i fruir les aventatges del comerç internacional.

Davant de certes falses interpretacions que la controlada Premsa franquista espanyola havia donat a les resolucions de l'O.N.U., el Foreign Office anglès i la Secretaria d'Estat dels E.E. UU. s'han expressat a remarcar, d'una manera oficial i inequívoca, que el nostre país no rebrà cap ajuda econòmica, moral o política mentre hi permaneixi el règim del general Franco. Això vol dir que, mentre a Espanya no s'hagi restablert un sistema democràtic, la inflació monetària continuarà els seus desastrosos efectes sobre l'estabilitat dels negocis i sobre el cost de vida de les classes humils; que seguirem sense matèries primes i sense divises estrangeres; que les racions d'aliments seran tan miserables com de costum; que el malestar social, les diferències de classes, el desgavell econòmic i financer i el perill d'una nova i més dramàtica guerra civil aniran en augment, i que les passions i els odis fomentats pels falangistes i altres sectors extremistes, que són els únics interessats en que el nostre poble permaneixi dividit, faran cada vegada més difícil una solució pacífica, justa i duradora.

L'actual divisió del món en dos blocs oposats favoreix, momentàniament, la permanència del franco-falangisme, ja que els anglo-saxons, que són els que actualment dirigeixen la política occidentalista, estan naturalment preocupats pels esdeveniments que s'estan produint a França i a Itàlia, a Grècia i a Alemanya... Però aquest aprofitament d'unes circumstàncies excepcionals, per part del règim opressiu que domina a Espanya, és una actitud

merament negativa, condemnada al més sorollós dels fracassos i que, després d'enfonsar a la nació en el sí d'un terrible caos, no podrà evitar que la reprovació de la consciència universal, un cop l'ambient resti més asserenat gràcies a les gestions que per tal d'evitar la guerra i clarificar les relacions internacionals estan portant a terme els homes de bona voluntat, no podran evitar -repetim- que aquella cabi per anihilar a un sistema polític curull d'immoralitats i d'injustícies que, com repetidament han manifestat els dirigents i els pobles de les autèntiques democràcies, els mereix tant desprecí com qualsevol altre règim totalitari, dels que ja han desaparegut o dels que encara existeixen.

Es clar que les poques esperances que la gent senzilla i simplista del nostre poble tenia posades en l'acció de les Nacions Unides ha sofert una batzegada bastant violenta, però, així i tot, cal superar aquesta agudització de la depressió popular i encarar-nos amb la veritable realitat. I com que volem creure que, momentàniament, res de fàlaguer ens pervindrà del cantó de l'O.N.U., avosem-nos a la idea de que la solució del nostre plet, quasi en absolut, és cosa nostra. Si, doncs, arribem a la conclusió que, avui per avui, gairebé tot ens ho haurem de fer nosaltres, preparem el nostre esperit i el nostre temps. Afirmem-nos a les nostres posicions ideològiques; no fem renúncia a res; no ens deixem intimidar pels cops de l'adversitat... Pensem que tenim la raó al costat nostre i, sobretot, no deixem de tenir plena confiança en nosaltres mateixos.

Els catalans han de recordar, a més, que, com molt bé ha dit el President Josep Irla, en la seva nota del propassat dia 15 de setembre, "Catalunya, com totes les contrades hispàniques, necessita el retorn del seu dret i de la seva responsabilitat. Comunes són les terribles proves, i comuna la seguretat del redreç. Tanmateix, però, la protesta de Catalunya és doble, perquè recapta la llibertat no sols com una condició política normal, sinó també com instrument de creació particular i d'emulació federada. I la nostra esperança es nodreix d'aquesta memòria: cap desastre, cap opressió, no ha pogut impedir que de la prova n'èixís, cada vegada, una Catalunya més bella i encomanada a noves perspectives".

El President de Catalunya, de la nostra Generalitat, emprant mots amaratats d'un pregon patriotisme i de nobles conviccions ideològiques, acabava dient: "Però, si pertorbacions i inseguretats en vastes esferes que ens depassen, motivessin, altra vegada, mesures inoperants, i restés travada amb la sort d'Espanya la d'una bona part d'Europa, aleshores, sense cap mena de la nostra convicció, nosaltres, dintre el solc institucional, seguiríem servint la Catalunya renovada, vivificada i reconstruïda, amb els seus fills retrobats, i, per retorn de força, disposada a una sorprenent mesura de generositat. Les conseqüències momentànies de la concòrd i la corrupció franquistes, no afebleixen pas la nostra confiança en el poble català, en els seus drets i deures polítics i igualment en la seva dignitat civil. Restem roms fidels a les institucions republicanes que el poble va donar-se d'acord amb les seves inclinacions seculares. Els dies adversos no han estat pas per a nosaltres motiu de descoratjament, sinó de tenacitat. I conservarem la nostra fe com un sagrat dipòsit fins aquell dia que el poble de Catalunya, per voluntat lliurement expressada, ens donarà la raó, i tant debó que, en havent-nos rellevat i judicat, ens avantatgi en el camí d'aquesta fe i d'aquest desig".

=====

"Abans, pels camins, es cridava: "Diners o la vida!", ensenyant la boca del trabuc. Ara, els saltejadors de camins es troben pels pobles. Ara, el bandolerisme s'ha fet ministerial. No són les mateixes paraules, però en el fons es diu el mateix: "Diners o la vida!". - Angel GUIMERA.

=====

NOTA OFICIAL SOBRE EL DARRER PLE

D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA. -

=====

En els primers números publicats d'aquest BUTLLETÍ, ja manifestarem que un dels principals objectius, de la DELEGACIÓ D'INFORMACIÓ, era el de facilitar a l'opinió catalana totes aquelles notícies i comentaris que tinguessin interès i que fossin beneficioses per a la causa de Catalunya o per a una major il·lustració i coneixement de la situació per part de tots els catalans. I repetim, ara, que les nostres pàgines estan obertes a totes aquelles informacions procedents de tots els partits polítics i organitzacions antifeixistes de Catalunya, que tinguin un interès general per al nostre poble, i sense que calgui dir que siguin o no l'expressió de les pròpies opinions d'aquesta DELEGACIÓ i ni tan sols un exponent, més o menys velat, de la política seguida per la Presidència de la GENERALITAT de CATALUNYA o dels seus organismes dependents.

Es, doncs, amb aquest esperit, que avui donem a la publicitat la nota oficial que ens ha tramès el Consell Executiu d'E. R. de C., contenint el text de les resolucions acordades per aquest partit en el darrer Ple que acaba de celebrar a Montpeller (França), i que reproduïm literalment a continuació:

RESOLUCIONS APROVADES PEL PLE DE MONTPELLIER D'E.R. de C.Politica Catalana

S'adoptà una resolució que es farà pública una vegada s'hagi rebut l'aprovació dels nostres companys de Catalunya, així com dels dels Consells Directius d'Europa i Amèrica.

Politica Republicana

I.- Esquerra Republicana de Catalunya reitera la seva adhesió als principis nacionalistes, democràtics i republicans dels seus institucions que els representen.

II.- Esquerra Republicana de Catalunya, coneixent dels darrers que l'actual moment imposa, creu que amb la fi d'eliminar els condicionats del nostre poble ha de fer els sacrificis que calguin sense posar-hi altre límit que el respecte d'allò que constitueix el patrimoni inalienable de Catalunya, és a dir, el dret de manifestar democràticament la seva voluntat de sobirania nacional.

III.- Esquerra Republicana de Catalunya vauca amb el màxim esforç que tendeixi a enderrocar el trasquisme insipient de la noia tripartita del 6 de març del 1946 i en l'acord de les Nacions Unides del 12 de desembre del mateix any."

Igualment s'aprovaren les mesures conjunts a l'aplicació d'aquesta resolució, les quals no seran dutes a terme fins que siguin aprovades per l'organització de l'interior i els darrers Consells Directius d'Europa i Amèrica.

Acord amb el Partit Nacionalista Basc

*Invitada pel Consell Executiu d'Esquerra Republicana de Catalunya, una delegació del Partit Nacionalista Basc, constituïda pels Srs. Iratxe, Lizaso i Jauregui per a que assistís al Ple celebrat per aquest Partit a Montpeller, als dies 18, 19 i 20 d'octubre, a conseqüència de l'examen 36^{en} de la situació

actual de la política hispànica, i de l'intercanvi d'opinions amb aquest motiu produïdes, les representacions dels esmentats Partits.

CONVENEN que la situació política espanyola i que la complexitat dels delicats problemes que presenta fan una imperativa que mai la persistència i enfortiment de l'amistat i acció concertada entre bascs i catalans, i constant la coincidència fonamental en principis i objectius,

ACORDEN que davant les contingències previsibles en que l'esmentada situació pot desenvolupar-se, els dos Partits, abans de prendre resolucions concretes amb referència a les mateixes, celebrin consultes prèvies adreçades a concertar llur acció política."

El Ple als Presidents de Catalunya i Euzkadi

Abans de donar per acabades les seves tasques, el Ple d'E.R. de C. acordà per aclamació la tramesa dels telegrams següents :

PRESIDENT IRLA.- Ple Esquerra amb assistència representants Partit Nacionalista Basc acordà per aclamació expressarvos sentiments fidelitat i afecte.- Josep Tarradellas.

PRESIDENT AGUIRRE.- Pleno Esquerra con asistencia representantes Partido Nacionalista Vasco acordó unanimemente expresarle simpatía y fidelidad a la solidaridad pueblos hermanos Euzkadi y Catalunya-Stop-Saludale. Josep Tarradellas.

ENTREVISTA D'ELS PRESIDENTS DE LA REPUBLICA, CATALUNYA I EUZKADI

Aquests darrers dies han celebrat una entrevista el President de la República, senyor Martínez Barrio, i els Presidents de Catalunya i Euzkadi, senyors Josep Irla i José Antonio de Aguirre.

A la fi d'aquesta entrevista ha estat facilitada una nota oficiosa en la qual es diu: "Els reunits han examinat detingudament la situació actual dels problemes espanyols, constatant, amb satisfacció, la seva identitat de criteri en ordre a la posició política dels òrgans institucionals de l'Estat republicà".

25 de novembre del 1905

UNA "MILITARADA" ESPANYOLA

=====

Avui, justament, es compleixen quaranta-dos anys d'una "militarada" espanyola. Va tenir per escenari la ciutat de Barcelona i va donar lloc, la violenta arbitrarietat comesa, a l'abrandament patriòtic del poble català, abrandament que va quedar plasmat en aquell moviment de "Solidaritat Catalana" que va mobilitzar tots els catalans de l'època amb comptades excepcions, entre les quals hi havia les d'aquells que, enduts per la fallera lerrouxiana del moment, varen posar-se enfront del que ara i representava la sentimentalitat del poble català.

Els fets del 25 de novembre del 1905 -volem retreure'ls per a recordança

dels que hi eren i per a coneixement dels que no els van viure- foren deguts a la sempre superbiosa actitud dels militars espanyols, els quals al·legaren, en aquella ocasió, que eren afrontats per les caricatures, sàtires i articles del diari "La Veu de Catalunya" i del setmanari "Cu-Cut!". I prenent-se, com ja és proverbial dels militars d'aquest país, la justícia per la seva mà, varen escalar els locals dels esmentats diari i setmanari, destruïren els mobles i efectes que trobaren i varen incendiar-ho tot.

Al crit de "Viva España!", es posaren en marxa des de la Plaça Reial-en temps de la República, de Francesc Macià- i, tumultuosament, passant per les Rambles, arribaren, impunement, a les Redaccions esmentades, sense que cap element dels que podia tenir autoritat davant aquells pertorbadors, deturés els passos i les intencions d'aquells militars -algun n'hi ha d'haver, segurament avui, que ja és general, gràcies a aquella acció (?) i a la "cruzada"- que abans que el "charlatán" García Sanchiz donés estat oficial al nuevo verbo, ja "españolcaban", donant crits i cops de sabre i calant foc al que era patrimoni, moral i material, d'uns homes que per bé que, per força, volien considerar-los espanyols, no els hi concedien el dret de fer, amb humorisme o seriosament, la crítica que era permesa, en aquells temps, a tots els ciutadans dels pobles cultes i liberals del món.

Calaren foc a "La Veu" i al "Cu-Cut!", imposaren, com a conseqüència dels fets promoguts per ells, una Llei fortament repressiva -fou la que se'n digué la "Llei de Jurisdiccions"- i en lloc d'ésser castigats els militars provocadors, ho foren els elements civils provocats, perseguits i perjudicats... Aquella "Llei de Jurisdiccions", fou una mordaga posada als catalans per tal de tenir-los, com de costum, sotmesos. No hi valgué l'oposició dels Parlamentaris catalans que a les Corts monarquiques espanyoles -Congrés i Senat- menaren una forta campanya encaminada a aquell fi. No es pogué aconseguir res per tal que la Llei no prosperés. Va restar en peu; va ésser aplicada i foren abundosos els casos d'empresonament que haguéren de sofrir bon nombre de catalans patriotes.

La campanya contra la Llei injusta i arbitrària va fer-se tenaç i intensa. Es va combatre des de Catalunya i des de Madrid i va ésser, allà i ací, amb Francesc Macià i Lluïsa, fins aleshores coronel de l'Ejército espanyol, va fer renúncia de la carrera i va ofrenar, amb promesa d'honor, a Catalunya, aquella espasa que, ell, enaltint-la i magnificant-la, l'havia volgut posar al servei del sentiment popular que, compartit per Macià, també, més tard, l'havia de fer anar -trist apàtrida!- pel món en cerca de l'ajut que el cavaller, l'il·luminat cavaller de l'ideal, creia necessari per a implantar -aspiració que, en principi, va aconseguir- la llibertat a la seva pàtria, la dolça i forta Catalunya.

En aquest aniversari, volem enaltir, una vegada més, el gest i el lleial procedir del nostre Francesc Macià i posar de relleu, com a vergonyós contrast, la baixa condició político-moral dels que, divent-se al poble, només han fet i portat a cap actes contra els sentiments, contra la voluntat i adhuc contra la vida del poble.

De quina noble textura moral ha estat l'un; de quina baixa condició han estat els altres!.

.....

" CATALANS :

"Triomfarem de totes les forces d'opressió i d'assimilació, que volen convertir Catalunya, vella nació rica i plena, en "provincia" humil i subordinada"- Francesc Macià "

NOTES INFORMATIVES

=====

- A la "Maquinista Terrestre y Marítima" va iniciar-se un moviment de "braços enlaçats". Els obrers de les diverses seccions de la casa, pretenien obtenir una millora en el tipus de jornals establerts. El moviment va produir-se amb absoluta unanimitat, però quan feia tres o quatre dies que durava als tallers de Sant Andreu va durar-ne sis- s'hi presentà un coronel, representant de l'"autoritat militar", i va comunicar-los-hi que, des d'aquell moment, la casa quedava militaritzada i, per tant, tots i tothom, depenien del "fuero de guerra" i havien de posar-se a treballar con absoluta disciplina.

Els elements afectats varen quedar sorpresos d'aquella arbitrària ordre casernària i, encara més, quan videren que, "muntada militar", anaven posant capitants davant de totes les seccions. En les presents circumstàncies, és clar, no hi ha altre camí a seguir que el que marquin i imposin aquells "jefes militares" que s'han instal·lat a "la Maquinista". Els enginyers i tot l'alt personal de tan important factoria, també s'han hagut de posar a les ordres dels "directores castrenses" que els hi han enviat. Ara, els han començat severament per tal que, en el termini de quaranta-vuit hores, portin dues fotografies que hauran d'ésser per a posar en el carnet militar que, obligatòriament, hauran de posseir.

Pel que es veu és cosa fàcil militaritzar l'element civil. El que ja no és tan fàcil és civilitzar els elements militars.

- Amb motiu de l'afer relacionat amb el tràfic de divises que va descobrir-se a Madrid, a Barcelona s'han fet vèries detencions. Aquestes detencions han afectat a diverses persones lligades, algunes d'elles, amb el món de la Banca i els grans negocis. També, entre els detinguts, hi ha individus de condició moral sospicosa, d'entre els quals destaquen certs elements estrangers que han tingut ocasió, moltes vegades, d'inniscuir-se en la vida política del país actuant a seu d'organitzacions policíiques que, com la GESTAPO, tenen, sempre, la missió de portar a cap reprotables accions al servei de tenebroses finalitats.

Fins ara, les diligències portades a cap pel Jutge especial de les causes per evasió de capitals sempre que prenen volum. Podria donar-se el cas, però, que el propi Jutge es donés compte de que s'ha de fer marca blanca, en vista de les les altes complicitats que, si furguen guire ordina, es pessen en evidència.

Nosaltres, doncs, creiem que, precisament per l'enorme volum d'aquest afer, les conseqüències no tindran cap reconèixement i, per tant, totes les diligències iniciades aniran a parar al "cuarto dels mals endreços".

I és que el règim al qual serveix el Jutge encarregat d'aquella qüestió, no està pas tan immaculat per a permetre's accions judicials com la que representa perseguir elements que es troben lligats a l'arbitrària organització que, per a vergonya general, suporta, avui, la totalitat de l'Estat espanyol.

=====

"A tots els catalans que dins i fora de la terra nadiua mantenen la dignitat d'homes i de patriotes, els demano que tinguin fe en l'esdevenir".- JOSEP IRIA.

=====